

The background features a complex geometric pattern of overlapping squares and rectangles in various shades of blue and white. Some squares are filled with diagonal hatching lines, while others are solid. The overall composition is modern and abstract.

Prihodnost šole v družbah dela brez dela

uredila
Slavko Gaber
Veronika Tašner

Univerza v Ljubljani
Pedagoška fakulteta

Prihodnost šole v družbah dela brez dela

Uredila
Slavko Gaber in
Veronika Tašner

Ljubljana, 2017

Prihodnost šole v družbah dela brez dela

Uredila Slavko Gaber in Veronika Tašner
Recenzija Zdenko Kodelja, Pavel Zgaga
Jezikovni pregled Tomaž Petek

Izdala in založila Pedagoška fakulteta Univerze v Ljubljani
Zanjo Janez Vogrinc, dekan

Oblikovanje naslovnice Roman Ražman
Priprava Igor Cerar

Tisk Formatisk, d. o. o., Ljubljana
Naklada 300 izvodov
Prva izdaja, prvi natis
Ljubljana, januar 2017

CIP – Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

37.014(082)
316.74:37(082)

PRIHODNOST šole v družbah dela brez dela / uredila Slavko Gaber in Veronika Tašner. - 1. izd., 1. natis. - Ljubljana : Pedagoška fakulteta, 2017

ISBN 978-961-253-204-8
1. Gaber, Slavko, 1958-
288467968

© Pedagoška fakulteta Univerze v Ljubljani, 2017

KAZALO

Predgovor: Ali središče še drži?	5
<i>Veronika Tašner, Slavko Gaber</i>	
I. Čas premene?	9
<i>Slavko Gaber, Veronika Tašner</i>	
II. Delo in šola	23
<i>Veronika Tašner</i>	
III. Dewey, delo, šola in demokracija	49
<i>Slavko Gaber</i>	
IV. Dve krizi edukacije	83
<i>Christian Laval</i>	
V. Novi časi edukacije	109
<i>Roger Sue</i>	
VI. Delo – nujna revolucija	123
<i>Dominique Méda</i>	
VII. Ekonomske možnosti naših vnukov	137
<i>John Maynard Keynes</i>	
VIII. Kaj se zgodi, če nam roboti ukradejo službe?	
Vpliv tehnologij na zaposlovanje in javne politike	149
<i>Darrell M. West</i>	
IX. Zastavki problematik prihodnosti	
sodobnih družb in šole	185
<i>Slavko Gaber, Ljubica Marjanovič Umek, Veronika Tašner</i>	
Stvarno in imensko kazalo	203

Model družbe kot družbe dela se iz dneva v dan bolj krha.

Nič ali skoraj nič ne uide krizi družbeno dominantnega časa, vsekakor pa ne šola, katere reprodukcijska funkcija je določujoča. Šola s tega vidika ni zmožna drugega kot »reproducirati« krize dominantnega časa, iz katerega je izšla.

Če ta strnjena ugotovitev omogoča, da se šolskega vprašanja lotimo z drugega zornega kota in mogoče bolje razumemo naravo »krize« šole ali – natančneje – šolske forme, vztrajanje pri njej samo povečuje defetizem, za katerega se zdi, da se je vanj ujel svet edukacije. Interes pristopa, ki se osredinja na družbene čase, je obdelava evolucij in transformacij določenega dominantnega časa, v tem primeru časa dela – ozavestiti vznik novih družbenih časov, če tu mogoče ne gre že za nov dominantni čas, in iz tega povzeti sporočila za edukacijo.

— ROGER SUE

